

Referat fra møte i Holmestrand Rotary 31.1.17

Tilstede: 33

Formann Tobias åpnet møtet og ønsket to "gamle" reflektanter samt ny reflektant – Einar Røineberg – spesielt velkommen. Einar bor på gårdsbruk i Løvalddalen og driver som selvstendig næringsdrivende.

Øistein orienterte kort om fjorårets bidrag til Nsimbi. Etter tilskudd fra Rotary Foundation sender vi over hele 42.500 kr. Strålende!

Olav var på nytt på sponsor-jakt til Månedsbrevet og sendte rundt en liste for påtegninger til bidrag.

3-minutter var ved Arne Martin. Han hadde fått med seg nyhetene på morgenkysten og oppdaterte forsamlingen på den pågående ulvestriden på Stortinget. Med tung juridisk bakgrunn og sans for skråblikk på omgivelsene, ble striden mellom bygd og by og lovgiver og håndhever belyst på en fornøylig og informativ måte.

Deretter var turen kommet til Stig Atle og det alvorlige temaet: " Antibiotikaresistens – Hva er det og hva kan vi gjøre!"

Siden Fleming oppdaget penicillin i 1928 har vi vent oss til at sykdommer og tilstander som tidligere var dødelig, relativt enkelt kureres med antibiotika. Den samme Fleming advarte allerede noen få år etterpå, i takketalen for Nobelprisen i medisin som han mottok for oppdagelsen, at overforbruk av antibiotika kunne gjøre bakterier resistente overfor medisinen. Dette er iferd med å skje dersom ikke verden kollektivt gjør en stor innsats for å begrense bruken av antibiotika.

Problemet er at det i den naturlige bakteriefloraen eksisterer bakterier som er resistente overfor ulike typer av antibiotika. Disse overlever medisiner og formerer på samme måte som beskrevet av Darwin. Bakterier spres lett – mellom mennesker, fra dyr til mennesker, via mat og i miljøet. Med økt bruk av antibiotika, økt samferdsel og økt handel vokser mengden av resistente bakterier. I tillegg har bakterier den egenskap at de kan overføre egenskaper mellom hverandre. Det blir med andre ord mer resistente bakterier i omløp. Dette har alvorlige konsekvenser. Ufarlige infeksjonssykdommer blir i igjen i værste fall dødelige. Store operasjoner blir umulige fordi komplikasjoner ikke kan behandles med antibiotika. Allerede nå gir antibiotikaresistens store ekstrautgifter i helsevesenet.

En viktig årsak til utviklingen er at det er svært ulik praksis rundt i verden i forhold til bruk av antibiotika i helsevesenet. Den største utfordringen er imidlertid den voldsomme bruken av antibiotika i matproduksjon. Her kreves det en radikal holdningsendring i forhold til synet på dyrehelse – et område Norge har kommet lengst i verden på.

På tross av dystre utsikter er Stige Atle optimistisk med tanke vår kollektive evne til å ta tak i utfordringen. Problemet er meget høyt på agendaen til de alle viktigste internasjonale organisasjonene og der i ferd med å komme på plass internasjonalt forpliktende handlingsplaner. Norge spiller en viktig rolle i dette arbeidet.

Avslutningsvis noen råd til hva hver enkelt kan gjøre:

- Bruk bare antibiotika når det trengs og etter legens anbefaling
- Lever ubrukt antibiotika tilbake til apoteket – ikke kast i toalettet
- GOD HÅNDHYGIENER – ALLTID OG OVERALT
- Vær særlig omtenkstom i utlandet.
- Spesielt til husdyreiere: Gjennomfør smitteforebyggende krav og råd!

Referent: Frode Ekeli